

ПРОЄКТ

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«УНІВЕРСИТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ ОСВІТИ»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою ДЗВО

«Університет менеджменту освіти»

від «___» _____ 2024 року

протокол № ___

Ректор _____ Микола КИРИЧЕНКО

ВВЕДЕНО

в дію наказом ДЗВО

«Університет менеджменту освіти»

від «___» _____ 2024 року № _____

ПОЛОЖЕННЯ

**ПРО СИСТЕМУ ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ
ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ
У ДЗВО «УНІВЕРСИТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ ОСВІТИ»**

(нова редакція)

РОЗГЛЯНУТО

на засіданні

Ради із забезпечення якості освіти

та освітньої діяльності

ДЗВО «Університет менеджменту освіти»,

протокол № 1 від 14.02.2024 р.

ЗМІСТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	3
2. СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ.....	4
3. ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ І СКОРОЧЕННЯ	4
4. СТАНДАРТИ СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ⁹	
4.1. Політика щодо забезпечення якості.....	9
4.2. Розроблення і затвердження, моніторинг та періодичний перегляд освітніх програм	11
4.3. Доступ до вищої освіти, прийом, відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення	13
4.4. Викладацький склад Університету.....	14
4.5. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і наукових працівників.....	14
4.6. Навчальні ресурси і підтримка здобувачів вищої освіти	15
4.7. Інформаційний менеджмент	16
4.8. Публічна інформація	17
4.9. Поточний моніторинг і періодичний перегляд програм	18
4.10. Види та рівні контролю.....	19
4.11. Органи самоврядування здобувачів вищої освіти в системі якості освіти	21
4.12. Системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників закладів вищої освіти і здобувачів вищої освіти.....	22
4.13. Імідж та участь Університету в світовому та національному рейтинговому оцінюванні діяльності	23

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Положення про забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти у Державному закладі вищої освіти «Університет менеджменту освіти» (далі – Положення) розроблено відповідно до вимог Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-VII (стаття 16. Система забезпечення якості вищої освіти) та ґрунтується на принципах, викладених у таких документах:

- ДСТУ ISO 9001:2015 Системи управління якістю. Вимоги (ISO 9001:2015, IDT);
- ДСТУ ISO 31000:2018 Менеджмент ризиків. Принципи та настанови (ISO 31000:2018, IDT);
- ДСТУ ISO 21001:2019 Освітні організації. Системи управління в освітніх організаціях. Вимоги та настанови щодо застосування (ISO 21001:2018, IDT);
- Документи Європейської асоціації із забезпечення якості вищої освіти (ENQA);
- Проект Еразмус+ QUAERE «Система забезпечення якості в Україні: розвиток на основі ENQA стандартів і рекомендацій»;
- Документи Асоціації університетів Європи (EUA);
- Рекомендації Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти стосовно запровадження внутрішньої системи забезпечення якості (2019 р.);
- Рекомендації Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти для закладів вищої освіти щодо розробки та впровадження університетської системи забезпечення академічної доброчесності (2019 р.);
- Рекомендації Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти щодо застосування критеріїв оцінювання якості освітньої програми (2020 р.);
- Проект «Імплементация системи забезпечення якості освіти через співробітництво університету–бізнесу–уряду у ЗВО» (EDUQAS, 2018 р.).

Система забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти Університету складається з:

- стратегії розвитку ДЗВО «Університет менеджменту освіти» до 2024 року;
- системи внутрішнього забезпечення якості;
- системи зовнішнього забезпечення якості.

Система внутрішнього забезпечення якості передбачає розроблення внутрішніх стандартів з:

- політики щодо забезпечення якості;
- розроблення і затвердження програм;
- студентоцентрованого навчання, викладання та оцінювання;
- зарахування, досягнення, визнання та атестації здобувачів вищої освіти;
- щорічного оцінювання науково-педагогічних і педагогічних працівників закладу вищої освіти та регулярного оприлюднення результатів

таких оцінювань;

- забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;
- навчальних ресурсів і підтримки здобувачів вищої освіти;
- інформаційного менеджменту;
- публічної інформації;
- поточного моніторингу і періодичного перегляду програм;
- ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату в наукових працях працівників Університету і здобувачів вищої освіти;
- циклічного зовнішнього забезпечення якості.

Система зовнішнього забезпечення якості складається з:

- стандартів вищої освіти для кожного рівня вищої освіти у межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій;
- ліцензійних умов провадження освітньої діяльності;
- акредитаційних вимог проведення освітньої діяльності;
- вимог державної атестації щодо набутих компетентностей випускників;
- стандартів співпраці з роботодавцями щодо забезпечення конкурентоспроможного рівня підготовки фахівців;
- світового та національного рейтингового оцінювання діяльності Університету.

2. СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Засади Положення про забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти у Державному закладі вищої освіти «Університет менеджменту освіти» поширюються на процеси вищої освіти (підготовка здобувачів вищої освіти на першому (бакалаврському), другому (магістерському), третьому (освітньо-науковому) рівнях вищої освіти; процеси підвищення кваліфікації фахівців, процеси наукової діяльності та забезпечувальні процеси освітньої діяльності Державного закладу вищої освіти «Університет менеджменту освіти».

3. ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ І СКОРОЧЕННЯ

Автономія закладу вищої освіти – самостійність, незалежність і відповідальність закладу вищої освіти у прийнятті рішень стосовно розвитку академічних свобод, організації освітнього процесу, наукових досліджень, внутрішнього управління, економічної та іншої діяльності, самостійного добору і розстановки кадрів у межах, встановлених цим Законом.

Академічна доброчесність – сукупність етичних принципів та визначених Законом України «Про освіту» та іншими законами України правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Гарант освітньої програми – це науково-педагогічний або науковий працівник, який/яка працює за основним місцем роботи, несе відповідальність за якість освітньої програми, має науковий ступінь та/або вчене звання за відповідною чи спорідненою до освітньої програми спеціальністю, або належний досвід роботи в галузі. Призначення, права та обов'язки гаранта освітньої програми відносяться до автономії закладу вищої освіти. Цей працівник/працівниця може виступати гарантом декілька освітніх програм в рамках однієї спеціальності. Гарант освітньої програми може працювати на відповідній кафедрі або в будь-якому іншому університетському підрозділі.

Дуальна освіта – вид освіти, при якій поєднується навчання осіб у закладах освіти з навчанням на робочих місцях на підприємствах, в установах та організаціях для набуття певної кваліфікації.

Експорт освітніх послуг – комплекс взаємопов'язаних адміністративних та організаційно-економічних заходів щодо надання освітніх послуг споживачу-нерезиденту на території країни та за її межами на всіх етапах.

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС.

Зацікавлена сторона; причетна сторона (stakeholder) – особа чи організація, яка може вплинути на рішення чи діяльність, піддана впливу, чи сприймає себе такою, що піддана впливу рішень або діяльності.

Здобувачі освіти – вихованці, учні, студенти, курсанти, слухачі, стажисти, аспіранти (ад'юнкти), докторанти, інші особи, які здобувають освіту за будь-яким видом та формою здобуття освіти.

Здобувачі вищої освіти – особи, які навчаються у закладі вищої освіти на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації.

Індивідуальна освітня траєкторія – персональний шлях реалізації особистісного потенціалу здобувача освіти, що формується з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду, ґрунтується на виборі здобувачем освіти видів, форм і темпу здобуття освіти, суб'єктів освітньої діяльності та запропонованих ними освітніх програм, навчальних дисциплін і рівня їх складності, методів і засобів навчання. Індивідуальна освітня траєкторія в закладі освіти може бути реалізована через індивідуальний навчальний план.

Підвищення кваліфікації – важливий чинник безперервної освіти особистості. Головною метою підвищення кваліфікації є приведення компетентностей працівників у відповідність до потреб та вимог суспільства,

держави, ринку праці, особистості.

Курси підвищення кваліфікації – організована форма навчання фахівців. Освітній процес на курсах підвищення кваліфікації спрямовується на професійний розвиток фахівців шляхом формування та розвитку у них компетентностей, які забезпечують затребуваний суспільством та державою рівень професійної діяльності, а також задовольняють особистісні освітні запити працівника й зумовлюють його конкурентоздатність у професійній сфері.

Курикулум – це формалізований пакет курсів і їхній зміст, запропонований і затверджений навчальними інституціями, як необхідний для успішного надання освітньої послуги.

Корпоративна культура – це ефективний інструмент стратегічного розвитку закладу вищої освіти; завдяки їй працівники ідентифікують себе з університетом, роблять його успішним і конкурентоспроможним. Корпоративна культура – це система цінностей та переконань, які розділяє кожен працівник організації та які передбачають його поведінку, обумовлює характер життєдіяльності організації. Корпоративна культура – це також спосіб і засіб створення організації, яка самостійно розвивається. Корпоративну культуру закладу вищої освіти розглядають як систему, що складається з елементів: 1) ціннісно-нормативна структура, базована на місії, філософії та ієрархії цілей університету; 2) організаційна структура; 3) структура комунікацій; 4) структура соціально-психологічних відносин у підрозділах установи; 5) ігрова структура (мова, міфи, легенди, звичаї, традиції); 6) іміджева структура (фірмовий стиль, фірмовий одяг, логотип, прапор тощо).

Критерії і показники якості освітньої діяльності – сукупність ознак, на основі яких відбувається оцінювання умов, процесу і результату освітньої діяльності, що відповідають певним стандартам і задовольняють встановлені й передбачувані потреби окремої особи та / або суспільства; створюється інтегрована (комплексна) характеристика рівня кадрового, навчально-методичного, матеріально-технічного й інформаційного забезпечення освітнього процесу під час підготовки здобувачів освіти різного рівня та / або підвищення кваліфікації фахівців (слухачів).

Освітня діяльність – діяльність закладів вищої освіти, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу;

Освітня (освітньо-професійна, освітньо-наукова чи освітньо-творча) програма – єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, що дає право на отримання визначеної освітньої або професійної та професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій). Освітня програма може визначати єдину в її межах спеціалізацію або не передбачати спеціалізації.

Спеціальність – гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти предметна область освіти і науки, яка об'єднує

споріднені освітні програми, що передбачають спільні вимоги до компетентностей і результатів навчання випускників.

Студентоцентроване навчання – підхід до організації освітнього процесу, що передбачає: заохочення здобувачів вищої освіти до ролі автономних і відповідальних суб'єктів освітнього процесу; створення освітнього середовища, орієнтованого на задоволення потреб та інтересів здобувачів вищої освіти, зокрема надання можливостей для формування індивідуальної освітньої траєкторії; побудову освітнього процесу на засадах взаємної поваги і партнерства між учасниками освітнього процесу.

Внутрішня система забезпечення якості освіти та освітньої діяльності – сукупність процедур та заходів передбачених ЗУ «Про освіту», «Про вищу освіту» та внутрішніми процедурами закладу вищої освіти, здійснення яких гарантуватиме задоволеність всіх груп стейкхолдерів.

Моніторинг якості освітньої діяльності та якості вищої освіти здобувачів першого (бакалаврського), другого (магістерського), третього (наукового) рівнів, підвищення кваліфікації слухачів – цілеспрямована та спеціально організована система неперервного (регулярного та планового) спостереження (вивчення), виміру, оцінки, аналізу даних про стан підготовки здобувачів вищої освіти, підвищення кваліфікації слухачів і на цій основі прогнозування, розроблення науково-обґрунтованих рекомендацій для своєчасного прийняття управлінських рішень щодо підвищення якості зазначеного процесу та результату.

Освітня діяльність – діяльність закладів вищої освіти, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу.

Освітня послуга – комплекс визначених законодавством, освітньою програмою та/або договором дій суб'єкта освітньої діяльності, що мають визначену вартість та спрямовані на досягнення здобувачем освіти очікуваних результатів навчання.

Освітня програма (освітньо-професійна, освітньо-наукова чи освітньо-творча) – єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, що дає право на отримання визначеної освітньої або освітньої та професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій). Освітня програма може визначати єдину в її межах спеціалізацію або не передбачати спеціалізації.

Освітньо-науково-виробничий кластер – інноваційно-інституційне та добровільне об'єднання ЗВО, наукових установ, організацій (роботодавців) які мають спільну мету, можливості та знаходяться під впливом загроз, які тісно співпрацюють задля досягнення спільної мети.

Процесний підхід – отримання бажаного результату через управління діяльністю і відповідними ресурсами як процесами.

Рейтинг науково-педагогічних працівників – кількісний показник ефективності роботи науково-педагогічних працівників, що формується за основними напрямками діяльності за визначеними критеріями.

Стандарт вищої освіти – це сукупність вимог до змісту та результатів освітньої діяльності вищих навчальних закладів і наукових установ за кожним рівнем вищої освіти в межах кожної спеціальності.

Система менеджменту якості (англ. *quality management system*) – сукупність взаємопов'язаних та взаємодіючих елементів організаційної структури, визначених механізмів відповідальності, повноважень та процедур організації, а також процесів та ресурсів, які забезпечують здійснення загального керівництва якістю та її відповідність встановленим вимогам. Система управління якістю охоплює дії, за допомогою яких організація ідентифікує свої цілі та визначає процеси й ресурси, потрібні для досягнення бажаних результатів; керує взаємодійними процесами та ресурсами, потрібними, щоб створити цінності та здобути результати для відповідних зацікавлених сторін; дає змогу найвищому керівництву оптимізувати використання ресурсів, ураховуючи короткострокові та довгострокові наслідки його рішень, а також забезпечує засоби ідентифікування дій щодо вирішування передбачених і непередбачених наслідків у постачанні продукції та наданні послуг.

Системний підхід – системне мислення, напрям методології досліджень, який полягає в дослідженні об'єкта як цілісної множини елементів в сукупності відношень і зв'язків між ними, тобто розгляд об'єкта як модель системи.

Інформаційний менеджмент – це інноваційна діяльність, орієнтована на постійний пошук нових способів організації інформаційної діяльності, створення матеріальних і соціальних передумов ефективного доступу до інформації з метою забезпечення інформаційно-комунікаційних процесів, активізації, й розвитку наявних форм їх раціонального використання.

Якість вищої освіти – відповідність умов провадження освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам вищої освіти, професійним та/або міжнародним стандартам (за наявності), а також потребам заінтересованих сторін і суспільства, що забезпечується шляхом здійснення процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості.

Якість підвищення кваліфікації – характеристика освітньої діяльності слухачів щодо рівня опанування/розвитку їх професійних компетентностей за програмою підвищення кваліфікації відповідно до суспільних вимог і потреб фізичних або юридичних осіб.

Якість освітньої діяльності – інтегрована (комплексна) характеристика рівня кадрового, навчально-методичного, матеріально-технічного й інформаційного забезпечення освітнього процесу підготовки здобувачів вищої освіти та підвищення кваліфікації слухачів у Державному закладі вищої освіти «Університет менеджменту освіти».

У цьому Положенні використовуються **наступні скорочення:**

НАПН України – Національна академія педагогічних наук України;

Університет – Державний заклад вищої освіти «Університет менеджменту освіти»;

ННІМП – Навчально-науковий інститут менеджменту та психології ДЗВО «УМО»;

ЦПО – Центральний інституту післядипломної освіти ДЗВО «УМО».

КПК – курси підвищення кваліфікації.

4. СТАНДАРТИ СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ

4.1. Політика щодо забезпечення якості

При формуванні політики Університету щодо забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти враховано принципи:

- відповідності європейським стандартам і рекомендаціям з якості вищої освіти (ESG-2015);
- відповідності національним стандартам вищої освіти;
- автономії закладу вищої освіти як відповідального за забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти;
- системного та процесного підходу до управління якістю на всіх стадіях освітнього процесу, а також принципи за agile-методами:
- люди та взаємодія важливіші за процеси та інструменти;
- продукт, що працює, важливіший за вичерпну документацію;
- співпраця із замовником важливіша за вичерпну документацію;
- готовність до змін важливіша, ніж проходження за попереднім планом.

Основне завдання Університету: забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти, їх відповідності національним ліцензійним умовам надання освітніх послуг, європейським і міжнародним освітнім стандартам.

Способи реалізації завдання:

- функціонування системи із забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості) Університету;
- входження до міжнародних рейтингів університетів світу, що дозволяють оцінити систему вищої освіти Університету за її складовими;
- входження до переліку кращих університетів України;
- розвиток освітніх послуг за відкриттям нових спеціальностей і рівнів підготовки фахівців;
- розроблення маркетингової стратегії просування освітніх послуг на ринку праці, зокрема, пошук соціальних партнерів, замовників кадрів, створення системи післядипломної освіти;
- розвиток експортних освітніх послуг як відображення репутації системи освіти Університету в міжнародному співтоваристві, участь у проведенні міжнародного дослідження якості навчання на рівні загальної середньої освіти, яка є фундаментом університетської освіти - міжнародне дослідження якості навчання PISA (Programme for International Student Assessment), розширення спектру послуг підготовки до вступу в Університет;

- розвиток контингенту здобувачів вищої освіти за рахунок забезпечення трициклової системи навчання «бакалавр – магістр – доктор філософії» з урахуванням потреб ринку праці та кожної особистості; організаційної системи довузівського та післядипломного навчання;
- упровадження дуальної освіти, розширення можливостей для підготовки фахівців за програмою 2d;
- розвиток інноваційних форм організації освітнього процесу з використанням інноваційних технологій навчання (зокрема, за дистанційною формою навчання);
- створення освітньо-науково-виробничих кластерів;
- залучення до освітнього процесу зарубіжних та вітчизняних науковців і професіоналів-практиків високого рівня, модернізація курикулуму (навчальних планів, програм, змісту навчання) Університету;
- акредитація освітніх програм за міжнародними стандартами;
- розроблення системи науково-методичного забезпечення формування загальних та професійних компетентностей;
- проведення моніторингу роботи інститутів, кафедр з питань організації освітнього процесу з подальшим аналізом та встановленням рейтингу їх діяльності;
- створення системного підходу щодо рейтингу викладачів Університету та його врахування для мотивації науково-педагогічного персоналу;
- удосконалення моніторингу оцінки здобувачами вищої освіти, слухачами КПК якості освітніх послуг Університету;
- провадження системи студентоцентрованого навчання, викладання та оцінювання;
- створення системи доступності вищої освіти (розширення масштабів дистанційної освіти);
- функціонування системи менеджменту якості Університету;
- забезпечення принципів доброчесності поведінки суб'єктів освітнього процесу, формування і розвиток корпоративної культури, збереження наступності і примноження багаторічних традицій Університету;
- розроблення та впровадження системи сприяння працевлаштуванню здобувачів вищої освіти за допомогою саморозвитку потенційної конкурентоспроможності майбутнього фахівця;
- розроблення та запровадження актуальних освітніх програм підвищення кваліфікації для замовників освітніх послуг за умовами договору, у тому числі за кошти фізичних та/або юридичних осіб;
- напрацювання програм підвищення кваліфікації для державних службовців, представників різних галузей економіки, освіти, бізнесу; участь у реалізації програм навчання та підтвердження кваліфікації згідно з вимогами професійних стандартів (паспортів професій);
- організація підвищення кваліфікації на основі тренінг-орієнтованого навчання та стажування працівників закладів освіти усіх типів, які мають ліцензію на провадження освітньої діяльності;

- розвиток виїзних освітніх заходів щодо підвищення кваліфікації замовників освітніх послуг, підприємств, установ та організацій, науково-педагогічних працівників та інших заінтересованих осіб на умовах договору;

- забезпечення цілеспрямованого системного розвитку цифрової компетентності учасників освітнього процесу, передусім педагогів, викладачів закладів професійної, професійно-технічної, фахової передвищої та вищої освіти, а також наукових працівників і керівних кадрів;

- забезпечення варіативності та динамічності моделей професійного розвитку замовників освітніх послуг в системі післядипломної освіти, що базується на використанні можливостей відкритої освіти, сучасних інформаційно-цифрових технологій;

- дослідження та запровадження андрагогічних засад педагогічної освіти;

- дослідження теорії та практики освіти дорослих, сприяння розвитку професіоналізму андрагогів (викладачів і методистів системи післядипломної педагогічної освіти);

- - підвищення кваліфікації наукових та науково-педагогічних працівників і співробітників на базі Університету, інших організацій та установ, у тому числі за рахунок закордонних стажувань, відряджень та академічної мобільності.

- керівництво Університету бере на себе зобов'язання забезпечити доведення, розуміння і ефективну реалізацію усім персоналом Університету реальної політики у сфері якості, а також її ефективну реалізацію на всіх рівнях управління. При цьому кожен співробітник Університету несе персональну відповідальність у межах своєї компетенції за якість роботи.

Керівництво Університету виходить з того, що від задоволеності споживачів якістю освітньої послуги залежать благополуччя закладу і матеріальний добробут всього персоналу.

4.2. Розроблення і затвердження, моніторинг та періодичний перегляд освітніх програм

Метою створення та функціонування проєктної групи освітньої програми зі спеціальності ННІМП є організація діяльності з розроблення і реалізації освітньої програми, забезпечення та контролю якості загальної і професійної підготовки випускників.

Залежно від рівня освіти до складу проєктної групи спеціальності встановлюються додаткові вимоги:

- для освітнього ступеня бакалавра у складі повинні бути не менш як три особи, які мають науковий ступінь та/або вчене звання;

- для освітнього ступеня магістра у складі повинні бути не менш як три особи, які мають науковий ступінь та вчене звання, з них – один доктор наук та/або професор;

- для освітньо-наукового ступеня доктора філософії/доктора мистецтва у складі повинні бути не менш як три особи, які мають науковий ступінь та вчене звання, з них – не менше двох докторів наук та/або професорів;

– з правом навчання іноземців та осіб без громадянства один із членів проєктної групи повинен володіти англійською мовою на рівні B2 за Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти або кваліфікаційними документами (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), що пов'язані з використанням зазначеної мови.

Науково-педагогічні працівники, які здійснюють освітній процес, повинні мати стаж науково-педагогічної діяльності понад два роки та рівень наукової та професійної активності, який засвідчується виконанням не менше чотирьох видів та результатів з перелічених у пункті 38 цих Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності.

Для другого (магістерського) рівня вищої освіти кадровий склад закладу освіти повинен включати з розрахунку на кожні десять здобувачів освітнього ступеня магістра одного викладача, який має кваліфікацію відповідно до спеціальності, науковий ступінь або вчене звання.

Для третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня (доктор філософії/доктор мистецтва) кадровий склад закладу освіти повинен включати з розрахунку на кожних два здобувачі освітнього ступеня доктора філософії/доктора мистецтва одного викладача, який має науковий ступінь та/або вчене звання, а також кваліфікацію відповідно до спеціальності, підтверджену науковою, науково-педагогічною, педагогічною чи іншою професійною діяльністю за відповідною спеціальністю за не менш як сімома видами чи результатами, переліченими у пункті 38 Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності.

Основні завдання проєктної групи:

- забезпечення відповідності змісту програми стандарту вищої освіти;
- загальне керівництво змістом освітньої програми: актуалізація варіативної компоненти відповідно до потреб ринку праці, програм міжнародної академічної мобільності;
- координація роботи з розроблення освітньої програми та її навчально-методичного забезпечення;
- визначення кадрового забезпечення та умов реалізації освітньої програми;
- організація заходів, спрямованих на просування освітньої програми на ринку освітніх послуг;
- організація самоаналізу освітньої програми з метою контролю якості підготовки.

Склад проєктної групи освітньої програми розглядається на засіданні випускової кафедри, вченої ради Інституту, затверджується рішенням вченої ради Університету та вводиться в дію наказом ректора, який оприлюднюється на офіційному сайті Університету.

Завідувач випускової кафедри здійснює керівну і наглядову функцію за діяльністю проєктних груп, відповідає за повну та якісну реалізацію покладених на проєктну групу функцій.

Гарант освітньої програми відповідає за контроль дотримання ліцензійних вимог під час започаткування та забезпечення функціонування

освітньої діяльності за відповідною освітньою програмою. Завдання, функції, права та відповідальність гаранта освітньої програми визначено у Положенні про гаранта освітньої програми ДЗВО «Університет менеджменту освіти», яке розглядається на засіданні Ради із забезпечення якості освіти та освітньої діяльності Університету, затверджується Вченою радою Університету та вводиться в дію наказом який розміщується на офіційному сайті Університету.

Гарант освітньої програми підпорядковується завідувачу кафедри, призначеної випусковою для відповідної освітньої програми.

Освітні програми КПК розробляються на кафедрах ЦПО відповідно до Методичних рекомендацій щодо розроблення освітньо-професійної програми підвищення кваліфікації в Університеті.

Освітні програми КПК розробляються на кафедрах ЦПО, розглядаються на засіданні кафедри, ухвалюються вченою радою ЦПО, затверджуються рішенням Вченої ради Університету та вводяться в дію наказом ректора.

Моніторинг та періодичний перегляд освітніх програм здійснюється з метою встановлення відповідності їх структури та змісту до змін вимог законодавчої та нормативної бази, що регулює якість освіти, замовлення ринку праці до якості фахівців, сформованості загальних та спеціальних компетентностей, освітніх потреб здобувачів вищої освіти та слухачів КПК.

Показниками якості освітніх програм є: відповідність вимогам до структури та змісту, конкурсний набір, якість результатів навчання здобувачів вищої освіти/слухачів КПК; відгуки стейкхолдерів (здобувачів вищої освіти, слухачів КПК, роботодавців, науково-педагогічних працівників) за результатами соціологічних досліджень, працевлаштування випускників за спеціальністю тощо.

4.3. Доступ до вищої освіти, прийом, відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення

Прийом на навчання здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів вищої освіти до Університету здійснюється на конкурсній основі відповідно до Правил прийому на навчання до Університету, затверджених Вченою радою Університету та оприлюднюються на офіційному сайті Університету. Прийом до аспірантури та докторантури регламентується окремими Правилами прийому до аспірантури та докторантури Університету.

Порядок відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення здобувачів вищої освіти описано у Положенні про відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення здобувачів вищої освіти ННІМП, затвердженого в установленому порядку та розміщено на офіційному сайті Університету.

Порядок ліквідації академічної різниці описано у Порядку ліквідації академічних заборгованостей у ННІМП, затвердженого в установленому порядку та розміщено на офіційному сайті Університету.

Здобувачу вищої освіти, який навчався в декількох закладах вищої освіти, видається академічна довідка, до якої вносяться оцінки, одержані ним під час навчання в цих закладах освіти. У цьому випадку до академічної довідки перед переліком предметів, складених в Університеті, вносяться предмети, складені в інших закладах вищої освіти та вказується назва цих закладів освіти.

4.4. Викладацький склад Університету

Обрання на вакантні посади науково-педагогічних працівників проводиться за конкурсом відповідно до чинного Положення про порядок проведення конкурсного відбору для заміщення вакантних посад науково-педагогічних, педагогічних працівників Університету та укладання з ними трудових договорів (контрактів). Оголошення про проведення конкурсу, терміни та умови його проведення публікуються у засобах масової інформації та на офіційному сайті Університету. Заяви щодо участі у конкурсі мають право подавати особи, які за своїми професійно-кваліфікаційними якостями відповідають вимогам, визначеним Законом України «Про вищу освіту», та кваліфікаційним вимогам, встановленим нормативно-правовими актами та Ліцензійними умовами.

На посади науково-педагогічних працівників обираються, зазвичай, особи, які мають наукові ступені або/та вчені звання. Кандидатури претендентів на заміщення посад науково-педагогічних працівників обговорюються на засіданні кафедри у присутності претендентів. За результатами обговорення кафедра простою більшістю голосів присутніх ухвалює висновки щодо професійних якостей претендентів та відповідні рекомендації. Рекомендації подаються у вигляді витягів з протоколів рішення кафедри, у яких стисло зазначаються висловлені думки щодо професійних якостей, результатів професійної діяльності претендента та рекомендації щодо його обрання (необрання) з обов'язковим зазначенням результатів таємного голосування. Висновки кафедри та відповідні рекомендації передаються на розгляд вченої ради Інституту.

Рішення Вченої ради Університету про результати конкурсу затверджується наказом ректора, а вчених рад Інститутів – розпорядженням директорів Інститутів. Проект наказу (розпорядження) готує учений секретар Вченої ради Університету (Інституту) після перевірки відповідності встановленим вимогам документів, що стосуються проведення конкурсу. Зазначені документи разом з витягом із протоколу засідання ради подаються до відділу роботи з персоналом. Рішення Вченої ради Університету є підставою для видання наказу ректора про прийняття на роботу.

4.5. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і наукових працівників

Метою підвищення кваліфікації та стажування науково-педагогічних і наукових працівників Університету є вдосконалення професійної підготовки способом поглиблення, розширення та оновлення професійних

компетентностей. Працівники Університету можуть підвищувати кваліфікацію в Україні і за кордоном. Університет забезпечує підвищення кваліфікації та стажування науково-педагогічних і наукових працівників не рідше одного разу на п'ять років із збереженням середньої заробітної плати.

Вчена рада Університету самостійно визначає організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють у закладі за основним місцем роботи, з урахуванням вимог Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800.

Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних працівників Університету, а також під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками Університету.

Педагогічні та науково-педагогічні працівники Університету можуть підвищувати свою кваліфікацію за основним місцем роботи.

Обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету протягом п'яти років не може бути меншим, ніж шість кредитів ЄКТС.

Педагогічні і науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами.

Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

Основними видами підвищення кваліфікації є:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації, зокрема, участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо;
- стажування.

Участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти можуть бути визнані Вченою радою Університету як підвищення кваліфікації.

Педагогічні та науково-педагогічні працівники самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації.

4.6. Навчальні ресурси і підтримка здобувачів вищої освіти

Забезпечення необхідними ресурсами освітнього процесу та підтримки здобувачів вищої освіти та слухачів КПК в Університеті відповідає ліцензійним та акредитаційним вимогам. Матеріально-технічна база Університету пристосована для підготовки фахівців та підвищення кваліфікації слухачів КПК.

Освітній процес здійснюється в навчальних корпусах, за денною, заочною, дистанційною формами. Освітній процес належним чином забезпечено комп'ютерами. Заняття зі здобувачами вищої освіти/слухачами КПК проводяться у комп'ютерних класах за розкладом. В Університеті

створено умови для вільного доступу до мережі Інтернет, в корпусах Університету створено зони Wi-Fi. Освітній процес забезпечено навчальною, методичною та науковою літературою на паперових та електронних носіях завдяки фондам наукової бібліотеки, вебресурсам Університету та фондам НАПН України.

Підтримка здобувачів вищої освіти в Університеті забезпечується соціальною інфраструктурою, яка складається з:

- наукової бібліотеки;
- гуртожитку для здобувачів вищої освіти;
- пунктів громадського харчування.

Оцінювання рівня забезпечення ресурсами освітнього процесу та підтримки здобувачів вищої освіти здійснюється способом соціологічних опитувань здобувачів вищої освіти та моніторингу освітнього процесу здобувачів вищої освіти, проведення щорічного аналізу відповідними структурами. За результатами аналізу рівня забезпечення ресурсами освітнього процесу та підтримки здобувачів вищої освіти в Університеті здійснюються заходи з розширення та оновлення матеріально-технічної бази.

4.7. Інформаційний менеджмент

Ефективному управлінню якістю освітньої діяльності в Університеті сприяє наявність бази даних з основних напрямів діяльності:

- аналіз відповідності змісту освітніх програм стандартам вищої освіти;
- моніторинг стану працевлаштування та кар'єрних траєкторій випускників за спеціальністю;
- контроль за якістю підготовки та оформлення ліцензійних та акредитаційних справ;
- контроль за врахуванням рекомендацій та зауважень НАЗЯВО після проходження акредитації;
- контроль за дієвістю системи впровадження внутрішньої системи забезпечення якості освіти та освітньої діяльності;
- контроль за станом навчально-методичної та обліково-звітної документації в інститутах та на кафедрах;
- моніторинг навчально-методичної готовності кафедр до освітнього процесу у поточному навчальному році (семестрі);
- моніторинг наявності публічної інформації відповідно до вимог законодавства, розміщеної на офіційному вебсайті Університету;
- моніторинг якості навчально-методичного забезпечення;
- моніторинг якості науково-педагогічної діяльності НПП;
- моніторинг якості результатів навчання та успішності здобувачів вищої освіти;
- моніторинг та періодичний перегляд освітніх програм;
- опитування за групами стейкхолдерів відповідно до плану-графіку опитувань, затвердженого у встановленому порядку;
- підготовка узагальнених інформаційно-аналітичних матеріалів за

результатами проведеного комплексного аналізу діяльності структурних підрозділів, тощо.

В Університеті моніторинг за визначеними процесами проводиться відповідно до Плану моніторингу внутрішньої системи забезпечення якості освіти та освітньої діяльності ДЗВО «УМО», який оприлюднюється на сайті Університету.

4.8. Публічна інформація

Публічність інформації про діяльність Університету забезпечується відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації», згідно з наказом Міністерства освіти і науки України від 19.02.2015 р. № 166 «Деякі питання оприлюднення інформації про діяльність вищих навчальних закладів». На офіційному вебсайті Університету на сторінці «Система забезпечення якості освіти» розміщено Реєстр внутрішніх нормативних документів ДЗВО «Університет менеджменту освіти».

На офіційному вебсайті є загальні аналітичні матеріали про діяльність Університету, звіти ректора, річні звіти за різними напрямками діяльності.

Інформація з кадрових питань: склад керівних органів Університету, перелік вакантних посад, призначення на які здійснюється на конкурсних засадах, відомості про аспірантуру та докторантуру.

Інформація для вступників: перелік спеціальностей на які оголошено прийом, освітні програми підготовки, курси ЗНО; правила прийому; склад, контакти та розклад роботи Приймальної комісії; розмір плати за навчання та за надання додаткових освітніх послуг.

Інформація для здобувачів вищої освіти: відомості про діяльність самоврядування здобувачів вищої освіти, участь здобувачів вищої освіти у конкурсах та олімпіадах, організацію дозвілля здобувачів вищої освіти, зразки документів.

Інформація для слухачів: відомості про вебсередовище, де можна обрати, зареєструватися та пройти курси підвищення кваліфікації за різними формами навчання; Положення про організацію дистанційного навчання у ДЗВО «Університет менеджменту освіти».

Інформація про наукову діяльність Університету: напрями наукової діяльності і наукові проекти; конференції, семінари, конкурси та виставки, що проводяться в Університеті; наукові видання, спеціалізовані вчені ради, діяльність Ради молодих учених Університету.

Інформація щодо фінансової діяльності Університету: кошторис Університету на кожен рік та зміни до нього, річний фінансовий звіт з урахуванням інформації про надходження та використання коштів, інформація щодо проведення тендерних процедур.

Інформацію про участь Університету в національних і міжнародних рейтингах закладів вищої освіти розміщено на офіційному вебсайті Університету на сторінці «Система забезпечення якості освіти».

Результати щорічного оцінювання (рейтинги) здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і наукових працівників.

Інформація, що підлягає оприлюдненню на офіційному вебсайті Університету та його структурних підрозділів, систематично оновлюється.

4.9. Поточний моніторинг і періодичний перегляд програм

Університет здійснює моніторинг і періодичний перегляд освітньо-професійних та освітньо-наукових програм з метою надання гарантії, що вони досягають встановлених цілей та відповідають потребам здобувачів вищої освіти/слухачів КПК і суспільства. Ці перегляди здійснюються для безперервного вдосконалення програми.

Про будь-які дії, заплановані або вжиті як результат перегляду, слід інформувати всі зацікавлені сторони.

Виходячи з концепції особистісно-орієнтованого навчання, організація освітнього процесу здійснюється на таких засадах, що дозволяють здобувачу вищої освіти/слухачу КПК виявити себе активним суб'єктом професійної діяльності, який спроможний до визначення особистісних цілей аналітичної діяльності та засобів їх досягнення, а також вибору ролі для себе серед інших суб'єктів. Вважається, що при перевірці результатів навчання необхідно враховувати такі важливі аспекти:

- розроблення методів спостереження за аналітичною діяльністю здобувачів вищої освіти/слухачу КПК;
- залучення здобувачів вищої/слухачу КПК освіти до процесу власної відповідальності;
- усвідомлення рівня власних успіхів, необхідності в подальшому зростанні та здатності щодо укладання планів для поліпшення власної роботи;
- раціональне співіснування нових підходів до оцінювання з традиційними способами;
- використання індивідуальних норм при оцінюванні здобувачів вищої освіти (досягнення розглядаються у зіставленні з попередніми досягненнями);
- оцінювання викладачем різних форм співробітництва та взаємодопомоги, що виникають за ініціативи здобувачів вищої освіти/слухачу КПК.

Відповідальність за організацію та ефективність контролю якості освітнього процесу і його кінцевий результат несуть ректорат, директори Інститутів, а з конкретних дисциплін – кафедри. Завдання полягає в тому, щоб постійно удосконалювати форми і методи контролю. Система контролю повинна задовольняти вимоги:

- максимальної об'єктивності;
- ідентичності вимог проведення контролю у групах, які порівнюються;
- одночасність контролю;
- додержання максимальної коректності та доброзичливості при контролі;
- оцінювання результатів за єдиними критеріями.

4.10. Види та рівні контролю

До основних видів контролю в освітньому процесі відносять: початковий, поточний, рубіжний і підсумковий.

4.10.1. Види контролю рівня підготовки здобувачів вищої освіти.

Початковий контроль проводиться перед викладанням нового курсу з метою визначення рівня підготовки здобувачів вищої освіти до його вивчення.

Поточний контроль проводиться з метою виявлення якості освітнього процесу та його результатів у міжсесійний період способом заліку кредитних модулів навчальної дисципліни. Здійснюється у формі письмового контролю, усного опитування на практичних заняттях, написання творчих, дослідницьких робіт, проведення модульного контролю способом тестування.

Рубіжний контроль з погляду змістової діяльності кафедри, перш за все, відображається у реалізації модульно-рейтингового контролю як контролю знань здобувачів вищої освіти, якщо навчальна дисципліна вивчається протягом двох або більше семестрів, та, згідно навчального плану, не передбачено інші форми підсумкового контролю.

Підсумковий контроль проводиться з метою виявлення та оцінки результатів навчання в цілому або окремих його етапів для своєчасного коригування процесу навчання з метою підвищення якості підготовки протягом усього періоду навчання. Результати цього виду контролю не придатні для об'єктивного порівняння діяльності здобувачів вищої освіти і викладачів, тому що рівень знань здобувачів вищої освіти оцінює сам викладач за білетами або тестовими завданнями, які розроблені для цієї категорії студентів.

На рівні викладача можуть бути застосовані такі форми контролю:

- усний контроль;
- письмовий контроль (тести, контрольні завдання);
- контроль з використанням комп'ютерних технологій;
- змішаний контроль (комбінований).

Форми контролю визначаються викладачем у робочій програмі навчальної дисципліни залежно від мети та часу контролю.

Результати поточного і підсумкового контролю реєструють у накопичувальній заліково-екзаменаційній відомості.

За результатами семестрового контролю здійснюється допуск до продовження навчання у наступному семестрі.

Кафедральний рівень контролю здійснюється з метою виявлення повноти і якості виконання робочої програми викладачами, оцінки якості засвоєння навчальної інформації здобувачами вищої освіти. Для досягнення цієї мети кафедра проводить поточний і підсумковий контроль.

Підсумковий кафедральний контроль проводиться під час екзаменаційної сесії. З метою порівняння якості навчання на аналогічних кафедрах даного та інших вузів, він може здійснюватися опорними (базовими) кафедрами та предметними науково-методичними комісіями.

Підсумковий контроль проводять вибірково (по 2–3 навчальні групи на кожній кафедрі) силами викладачів кафедр на інших потоках. Контроль на опорних (базових) кафедрах може виконуватися викладачами ідентичних кафедр інших вузів (перехресно), за домовленістю.

Внутрішній підсумковий контроль ректорату проводиться під час екзаменаційної сесії з метою виявлення кінцевих результатів ланки «викладач – група здобувачів вищої освіти» на виявлення закінченого етапу навчання.

Зовнішній підсумковий контроль ректорат проводить для оцінки відповідності рівня підготовки спеціалістів у цілому вимогам, які пред'являються до них у сфері їх майбутньої діяльності відповідно до рівня розвитку науки та техніки.

Контроль може бути тільки вибірковою і проводиться методом анкетування. Підсумки зовнішнього підсумкового контролю використовуються для корегування навчальних планів і програм підготовки спеціалістів у вузах.

Контроль результатів навчання здобувачів вищої освіти може передувати контролю якості викладання або проводитися після нього.

Поточний ректорський контроль знань здійснюється при проведенні письмових контрольних робіт. Для забезпечення співвідношення результатів діяльності викладачів бажано охопити контролем 4–5 викладачів на одній кафедрі або на споріднених кафедрах. Цей вид контролю організовується на рівні ректора, а безпосередніми виконавцями є директори Інститутів та завідувачі кафедр.

4.10.2. Види контролю рівня підготовки слухачів КПК.

Контрольні заходи – обов'язкова форма організації освітнього процесу. Їх основою є педагогічний контроль (далі – контроль), суть якого полягає в одержанні інформації щодо результатів навчання слухачів.

Слухачі КПК за бажанням можуть встановити рівень розвитку сукупності або окремих професійних компетентностей та оцінити на таких засадах результативність освітнього процесу.

Поточний контроль проводиться в умовах підвищення кваліфікації за накопичувальною системою організації освітнього процесу у вигляді рецензування реферату (аналітичного огляду, есе тощо) з оцінкою «зараховано» або «не зараховано».

Реферат (аналітичний огляд, есе тощо) – форма педагогічного контролю, яка забезпечує дієвий зворотний зв'язок викладача-тьютора та слухача і дає змогу виявити рівень та якість опанування слухачами змісту навчальних модулів і короткострокових програм спецкурсів, семінарів, семінарів-практикумів, тренінгів, семінарів-тренінгів, вебінарів, майстер-класів тощо.

Підсумковий контроль проводиться з метою визначення успішності підвищення кваліфікації слухачів у вигляді захисту випускної роботи з оцінкою «зараховано» або «не зараховано». Підсумковий контроль у формі тестування також може застосовуватися щодо слухачів інших категорій та

слухачів підвищення кваліфікації за накопичувальною системою організації освітнього процесу.

Університет або державні установи, фізичні / юридичні особи, які є замовниками курсів підвищення кваліфікації, можуть встановити вимоги до результатів освітнього процесу, до змісту та форм проведення контролю, які мають погоджуватись із адміністрацією Університету.

Організацію педагогічного контролю в Університеті здійснюють ЦПО та відділ моніторингу якості освіти, ліцензування та акредитації Університету

4.11. Органи самоврядування здобувачів вищої освіти в системі якості освіти

Самоврядування здобувачів вищої освіти скеровує діяльність студентської громади Університету та гармонійний розвиток особистості члена студентської громади, ефективне навчання та професійну підготовку, формування навичок майбутнього організатора та керівника, фізичне та моральне загартування, виховання активної громадської позиції.

Самоврядування здобувачів вищої освіти здійснюють здобувачі вищої освіти Університету на підставі Конституції України, Закону України «Про вищу освіту», інших законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та Міністерства освіти і науки України, інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування України, Статуту ДЗВО «УМО» і цього Положення.

Органи самоврядування здобувачів вищої освіти у своїй діяльності покладаються на допомогу та підтримку адміністрації Університету зокрема у вирішенні питань забезпечення приміщеннями, обладнанням, документацією тощо.

Самоврядування здобувачів вищої освіти Університету здійснює повноваження на таких засадах:

- верховенства права;
- неупередженості;
- демократичності;
- гласності;
- виборності;
- незалежності;
- рівноправності членів студентської громади;
- добровільності вступу до органів самоврядування здобувачів вищої освіти та виходу з них;
- підвітності та відповідальності органів самоврядування здобувачів вищої освіти перед студентською громадою.

Основними завданнями органів самоврядування здобувачів вищої освіти Університету є:

- співпраця з ректоратом Університету на рівні консультативно-дорадчого органу;
- забезпечення і захист прав та інтересів здобувачів вищої освіти,

зокрема, стосовно організації освітнього процесу;

- забезпечення виконання здобувачами вищої освіти своїх обов'язків;
- сприяння освітній, науковій та творчій діяльності здобувачів вищої освіти;
- створення різноманітних гуртків здобувачів вищої освіти, товариств, об'єднань, клубів за інтересами тощо;
- організація співробітництва із здобувачами вищої освіти інших закладів освіти і молодіжними організаціями;
- сприяння створенню відповідних умов для проживання в гуртожитку та відпочинку здобувачів вищої освіти, забезпечення інформаційної, правової, психологічної та іншої допомоги здобувачам вищої освіти, інші завдання, що не суперечать законодавству України, Статуту Університету та цьому Положенню.

4.12. Системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників закладів вищої освіти і здобувачів вищої освіти

Заходи із запобігання і виявлення плагіату здійснюються відповідно до Положення про академічну доброчесність у ДЗВО «УМО» та Порядку перевірки на академічний плагіат.

Дані документи визначають порядок проведення перевірки текстових документів, які готуються здобувачами вищої освіти/слухачами КПК і співробітниками Університету, на наявність плагіату, вводяться з метою розвитку системи контролю якості освітнього процесу та виконання науково-дослідних робіт.

Рекомендовані показники оригінальності навчальних робіт такі:

- понад 80% – текст вважається оригінальним;
- від 60% до 80% – оригінальність задовільна, слід пересвідчитись у наявності посилань для цитованих фрагментів;
- від 40% до 60% – матеріал може бути прийнятим до розгляду. Необхідно перевірити на наявність посилань на першоджерела для цитованих фрагментів. Відповідальна особа (викладач, який приймає завдання, відповідальна особа на кафедрі) ухвалює рішення про необхідність його доопрацювання;

- менше 40% – матеріал до розгляду не приймається.

Рекомендовані показники оригінальності наукових робіт такі:

- понад 90% – текст вважається оригінальним;
- від 80% до 90% – оригінальність задовільна, слід пересвідчитись у наявності посилань для цитованих фрагментів;
- від 60% до 80% – матеріал може бути прийнятим до розгляду після доопрацювання та перевірки наявності посилань для цитованих фрагментів;
- менше 60% – матеріал до розгляду не приймається.

Перевірка індивідуальних завдань, дипломних, магістерських, випускових робіт, наукових публікацій, інших наукових робіт здобувачів вищої освіти; наукових публікацій, навчально-методичних видань

(підручників, посібників, рекомендацій, вказівок та інших документів), які готуються співробітниками, здійснюється самостійно авторами з підготовкою звіту за встановленою формою.

Здобувачі вищої освіти при здачі індивідуальних завдань, дипломних, магістерських робіт, наукових публікацій, інших наукових робіт на кафедрі (викладачу, який приймає завдання у рамках поточного або підсумкового контролю; керівнику дипломної, магістерської роботи) разом із роботою подають її електронну версію.

Науковий керівник (викладач, який приймає завдання у рамках поточного або підсумкового контролю) передає електронну версію роботи на кафедру (для навчальних робіт – особі, відповідальній за методичне забезпечення кафедри, для наукових робіт – особі, відповідальній за наукову роботу кафедри).

Науково-педагогічні працівники при здачі наукових публікацій, навчальної літератури, навчально-методичних видань та засобів навчання подають на кафедру (навчально-методичні видання – особі, відповідальній за методичне забезпечення кафедри, наукові видання – особі, відповідальній за наукову роботу кафедри) разом із роботою її електронну версію.

4.13. Імідж та участь Університету в світовому та національному рейтинговому оцінюванні діяльності

Стратегічними напрямками в створенні іміджу Університету є:

- спрямування зусиль на створення корпоративного духу серед здобувачів вищої освіти/слухачів КПК та викладачів (спільні масштабні акції, традиції, вивчення та презентація історії Університету);
- акцентування на конкурентних перевагах Університету та забезпечення впізнаваності бренду Університету;
- PR досягнень здобувачів вищої освіти/слухачів КПК та науково-педагогічних працівників Університету.

Університет бере участь у національних і міжнародних дослідженнях з визначення рейтингів Університетів. Метою участі у рейтингах є порівняння діяльності Університету з роботою провідних університетів світу та України для визначення заходів підвищення якості підготовки фахівців з вищою освітою та наукових кадрів.

Університет бере участь у «Ranking Web of Universities», «UniRank», «Топ-200 Україна», консолідованому рейтингу ЗВО України, рейтингу університетів за показниками Scopus, бібліометриці української науки від Google Scholar тощо

Результати моніторингу представлення Університету у вітчизняних та міжнародних рейтингах публікуються на офіційному сайті Університету у розділі «Система забезпечення якості освіти».

Розробники:

- Наталія МУРАНОВА, проректор з науково-педагогічної, освітньої роботи та міжнародних зв'язків;
- Олена БЕЗНОС, завідувач відділу моніторингу якості освіти, ліцензування та акредитації.
- Інна ТЕПЛЮК, методист відділу моніторингу якості освіти, ліцензування та акредитації.